

Llocs, fets i gent

La Seu, l'església catedral de la diòcesi de Mallorca, ocupa una àrea d'aproximadament 6.600 m² i pot acollir 18.000 persones. Al s. XIII, el rei Jaume I ordenà la utilització de l'antiga mesquita major com a temple per al culte cristià, dedicat a Santa Maria.

Durant els segles XV i XVI es va construir la major part de la Seu. El terratrèmol de 1851 en va fer malbé la façana principal, a la qual se'n superposà una de nova.

Una altra gran reforma de la Seu va ser la d'Antoni Gaudí (1904-14), que traslladà el cor des de la zona central de la nau major al presbiteri i col·locà un baldaquí sobre l'altar major.

En diverses ocasions el pintor Joan Miró va posar de manifest el desig de participar en l'obertura de vitralls, projecte que mai no arribà a dur-se a terme.

Miquel Barceló. La reforma de la capella de Sant Pere La capella de Sant Pere de la Seu (dita també del Santíssim) va ser renovada per l'artista felanitxer Miquel Barceló durant cinc anys (2001-2006). L'obra de Barceló, un mural ceràmic policromat de 300 metres quadrats, representa el miracle de la multiplicació dels pans i dels peixos, la qual li permet mostrar la fauna marina, i les noces de Canaan al voltant de Crist ressuscitat.

Barceló també és l'autor del mobiliari litúrgic: l'altar, la trona elevada, la cadira presidencial i els dos pedrissos. Tant la destrucció de la capella anterior com el disseny nou, sobretot la representació de Crist, varen ser motiu d'una gran polèmica. També varen ser objecte de discussió la foscor dels vitralls, de 12 metres, pintats amb diverses tonalitats de gris per recrear la llum submarina, i els honoraris de l'artista. Els principals defensors de la capella nova varen ser el bisbe Teodor Úbeda i Gramage i el canonge liturgista Pere Llabrés i Martorell. La Fundació Art a la Seu va dur a terme la reforma, amb el finançament de diverses institucions públiques i entitats privades.

Trencam tòpics

No atenem amb més cura un infant com més petit és? Idò hem de fer el mateix amb les llengües que tenen un nombre més reduït de parlants. Aquestes també necessiten més atenció i reclamen una protecció i un respecte especials. No tractis cap llengua ni cap parlant com no t'agradaria que et tractassin a tu, però posa-hi més esment encara amb les llengües més petites!